

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117211978
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117211978.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., IČO: 47 232 471, Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, proti žalovanej: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX/XX, G., o zaplatenie sumy 1.056,81 eura s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Poštová banka, a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 02.05.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie mu istiny vo výške 1.056,81 eura, dlžných úrokov z istiny vo výške 206,68 eura, zmluvného úroku vo výške 25,50% ročne zo sumy 1.056,81 eura od 01.04.2017 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.056,81 eura od 01.04.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli o.i. Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a sadzobník poplatkov žalobcu. Žalovaná svojim podpisom na zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentami oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 1.500,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca vyhlásil dňa 23.12.2013 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaná vykonala dňa 28.09.2016. Od tohto dňa však žalovaná žiadnu ďalšiu úhradu nevykonala. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaná ku dňu 31.03.2017 povinná zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy: dlžnú istinu vo výške 1.056,81 eura, dlžné úroky z istiny do 31.01.2017 vo výške 206,68 eura, zmluvný úrok vo výške 25,50% ročne zo sumy 1.056,81 eura od 01.04.2017 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.056,81 eura od 01.04.2017 do zaplatenia. Pôvodný žalobca ďalej uviedol, že celkovú dlžnú sumu žalovaná písomne uznala čo do dôvodu a výšky.

3. Ako dôkazy pôvodný žalobca predložil zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, žiadosť o úver zo dňa XX.XX.XXXX, obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo

dňa 23.12.2013, fotokópiu doručeny, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 05.12.2013, podací hárok, Aktuálny stav úveru ku dňu 31.03.2017, Uznanie dlhu zo dňa 21.08.2015, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2017 zo dňa 10.10.2017 s prílohou.

4. Uznesením č.k. 11Csp/101/2017-44 zo dňa 23.02.2018 tunajší súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila ako žalobca spoločnosť uvedená v záhlaví rozsudku.

5. Súčasný žalobca žalobu doplnil v podaní doručenom súdu dňa 11.05.2018, kde uviedol, že žalovaná v období od poskytnutia úveru vykonala úhrady vo výške 2.001,03 eura, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 110,62 eura, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 1.447,44 eura a na istinu 442,97 eura. Z uvedeného vyplýva výpočet žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 1.500,- eur a započítanými úhradami na istinu 442,97 eura, t.j. 1.057,03 eura. Vzniknutý rozdiel oproti žalovanej sume 1.056,81 eura, t.j. 0,22 eura vznikol v dôsledku zaokrúhľovania. Ďalej žalobca uviedol spôsob výpočtu zmluvného úroku a úroku z omeškania.

6. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

9. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 02.03.2018, k tejto sa písomne nevyjadřila. Vyjadřila sa na pojednávaní, kde uviedla, že si je vedomá dlhu, chce požiadať o splátky vo výške 100,- eur mesačne so splatnosťou do 25-teho dňa v mesiaci. Nakoľko však žalobca nenavrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, súd vykonal vo veci dokazovanie (282 CSP).

10. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom, výsledkom elektronickej lustrácie žalovanej v Sociálnej poisťovni a výsluchom žalovanej (§ 295 CSP), keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

11. Pôvodný žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 1.500,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 25,50 %, RPMN vo výške 28,70 % a priemernou hodnotou RPMN vo výške 46,52%, pričom celková výška nákladov bola uvedená v sume 427,77 eura. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 24 mesačných splátkach vo výške 83,62 eura. Prvá splátka bola splatná dňa 19.08.2012 a posledná splátka dňa 19.07.2014. Žalovaná podľa skutkového tvrdenia žalobcu zaplatila na predmetný úver celkom sumu 2.001,03 eura, ktorá suma vyplýva aj z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.03.2017 v časti „Zaplatené splátky:“, ktoré v súhrne predstavujú sumu 2.001,03 eura. Listom zo dňa 05.12.2013 právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil, že v prípade, že nedôjde k úhrade dlžnej sumy, žalobca vyhlási úver za predčasne splatný. Listom zo dňa 23.12.2013 vyhlásil právny predchodca žalobcu úver za predčasne splatný ku dňu 23.12.2013 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Uvedená výzva bola doručená žalovanej dňa 02.01.2014. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2017 zo dňa 10.10.2017 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na spoločnosť žalobcu.

12. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

19. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 1.500,- eur. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ,

zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. Predmetná zmluva o úvere má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, keď na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 83,62 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je v zmluve vôbec uvedený. Nie je možné za uvedenie tohto údaju považovať malými písmenami v časti (2) zmluvy uvedené, že „Celkovú čiastku Úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Jednak, zákonom požadovaná náležitosť zmluvy je uvedenie „celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, a nie uvedenie „celkovej čiastky úveru“, čo je úplne iný termín a tomuto zodpovedá suma 1.500,- eur. Okrem toho, z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je zrejmé, že zákon vyžaduje tento údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, „vypočítaný“, t.j. vyžaduje uvedenie konkrétnej sumy, ktorá v zmluve uvedená nie je. V prípade celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je zároveň potrebné trvať na tom, aby išlo o údaj vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako to požaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Je úlohou dodávateľa, aby uzavrel so spotrebiteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere v takom znení, ktoré je v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ, inak sa v zákonom stanovených prípadoch vystavuje riziku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zároveň súd dodáva, že údaj o celkovej výške nákladov v sume 427,77 eura je zmätočný, nakoľko nezodpovedá rozdielu celkovej čiastky majúcej byť zaplatenej zo strany žalovanej vrátane poistného (83,62 eura x 24 splátok = 2.066,88 eura) a sumy úveru 1.500,- eur), ktorá suma predstavuje 506,88 eura, ani rozdielu celkovej čiastky majúcej byť zaplatenej zo strany žalovanej bez poistného (81,00 eura x 24 splátok = 1.944,- eur) a sumy úveru 1.500,- eur), ktorá suma predstavuje 444,00 eur. Z uvedeného je jednoznačný záver, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a žalovaná ako spotrebiteľ nemala ani možnosť sa k takémuto údaju dopracovať.

25. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za poistenie ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. K poplatku za poistenie súd ešte uvádza, že v zmluve

o úvere v časti, ktorá bola jediná individuálne dojednaná, sa uvádza len, že žalovaná žiada o základný súbor a spíňa podmienky, v zmluve sa neuvádza ani len výška mesačnej splátky poisťného, ktorá sa uvádza len v Sadzobníku poplatkov, a v predpise splátok vo výške 2,62 eura mesačne. Zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poisťná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška poisťného plnenia, výška poisťného, splatnosť poisťného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poisťné, poisťná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty) a nie je ani zrejmé, kto je poisťiteľ z poisťnej zmluvy. Predovšetkým pre poisťnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poisťnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal existenciu poisťnej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na už zaplatené poisťné, preto je potrebné zaplatenú čiastku započítať na istinu.

26. Pokiaľ ide o bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016 v obdobnej veci ako je prejednávaná, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.“ Obdobne uviedol Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 10Co/375/2016-119 zo dňa 13.09.2017, kde uviedol, že „odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23.02.2011 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že pre záver o tom, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej podmienky v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona, nebolo ďalej potrebné skúmať a vyhodnocovať, či v zmluve absentuje aj ďalšia obligatórna náležitosť, odvolací súd sa preto z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania nezaoberal otázkou, či v zmluve absentuje aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i), ako konšatoval súd prvej inštancie.“

27. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

28. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/262/2016-49 zo dňa 31.10.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „v danom prípade je tu zrejmý konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V taktom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice

zaručujúce jednotlivcov práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. 29. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. ... 32. Odvolací súd je preto názoru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

29. Ako už súd uviedol, v prejednávanej veci sa spotrebiteľský úver poskytnutý právny predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. S prihliadnutím na uvedené, žalobca (ktorý je aktívne vecne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky) má nárok len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Keďže žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru vo výške 1.500,- eur celkom sumu 2.001,03 eura, čím vrátila istinu úveru, ako aj zaplatila vyčíslenú sumu úroku z omeškania, súd žalobu vo výroku I. rozsudku ako nedôvodnú zamietol. Keďže úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov

30. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, súd len stručne uvádza k uplatnenému nároku žalobcu na zmluvný úrok po splatnosti, že Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012 odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Za čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom.

31. Pokiaľ ide o poukazovanie žalobcu na uznanie dlhu zo dňa 21.08.2015, súd uvádza, že žalobca nárok v konaní skutkovo odôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere a v konaní si uplatňoval nárok na plnenie zo zmluvy o úvere. Žalobca nepodal návrh na pripustenie zmeny skutkových tvrdení, pričom v prípade prejednávanej veci by takémuto návrhu ani nebolo možné vyhovieť, keďže žalovaná je spotrebiteľom (§ 294 CSP). Ak si žalobca nárok uplatnil titulom plnenia zo zmluvy, súd bol viazaný jeho skutkovým zdôvodnením žaloby a nárok žalobcu posudzoval s prihliadnutím na zmluvný vzťah preukazovaný zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Nad rámec súd dodáva, že má za to, že uznanie dlhu zo dňa 21.08.2015 by ani nebolo možné považovať za platný právny úkon. Žalovaná pri výsluchu k podpísaniu návratky na č.l. 26 (Uznanie dlhu zo dňa 21.08.2015) uviedla, že k podpísaniu došlo takým spôsobom, že jej telefonovali, že jej listinu posielajú, že ju má podpísať a poslať naspäť, na čo ju ona podpísala a poslala naspäť, pričom sa neuskutočnilo žiadne stretnutie, kde by jej obsah listiny vysvetlili. Postup veriteľa sa javí ako nekalá obchodná praktika (§ 7 ods. 2 zák.č. 250/2007 Z.z.), ktorou si veriteľ zabezpečil podpísanie uznania dlhu, pričom nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože v konaní nepreukázal, že žalovanej ako priemernému spotrebiteľovi boli akokoľvek vysvetlené (v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti) následky podpísania uznania dlhu. Súd sa uvedeným však ďalej nerozoberal, nakoľko žalobca si uplatnil svoj nárok na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a nie na základe uznania dlhu, čo predstavuje odlišný hmotnoprávny inštitút.

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

35. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

36. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, ako aj čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v plnom rozsahu. Súd však žalovanej vo výroku II. rozsudku nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.